Španělé a Japonci

Cíle

studenti

- dokážou analyzovat stereotypy mezi příslušníky různých kultur
- rozumí příčinám vzniku a funkci stereotypů v mezikulturních vztazích

Velikost skupiny

minimálně 10 studentů

Čas

30 minut

Pomůcky

kopie textu 1.6 Španělé a Japonci

projekt Varianty, Člověk v tísni, společnost při ČT, o.p.s., 2002

Popis / postup

1. Požádejte studenty, aby se pokusili odhadnout, jak vnímají Japonci Evropany a jak by sami charakterizovali Japonce a Španěly. Odpovědi zaznamenejte na tabuli. Co si asi Japonci a Španělé myslí o Češích?
2. Potom rozdejte studentům kopie textu 1.6 a porovnejte odpovědi studentů s tímto textem.
3. Následuje diskuse k těmto otázkám:

   - Uvědomili jste si po přečtení odpovědí, co všechno může být na jedné národnosti překvapivé pro druhou?
   - Jak získáváme stereotypní informace o Japoncích a Španělech? Z televize, z filmů a literatury, z novin? Kolik Japonců a Španělů znáte? Odpovídají stereotypům? Co víte o japonské a španělské kultuře?
   - Poznáváte v odpovědích dotazníku vaši představu Japonců (podle Španělů) a Španělů (podle Japonců)? Která představa je vám bližší, tj. který stereotyp je bližší našemu, japonský nebo španělský (která kultura je nám bližší)?

Španělé a Japonci

- Jaké důsledky mohou tyto stereotypy mít na vztahy mezi Španěly a Japonci při práci? Jak by tomu bylo u nás?
- Jaké důsledky by to mohlo mít ve škole?
- Vytvořte seznam předsudků, které znáte, a uveďte příklady (stereotypy o sociálních třídách, rase, pohlaví atd.)
- Jak myslíte, že je možné vyhnout se podobným stereotypům a předsudkům?

Hodnocení / reflexe

Vzájemné vidění japonských a španělských dělníků by mělo být základem k úvaze o důsledcích stereotypů v různých kontextech sociálního života a o škodách, které způsobují vztahům mezi kulturami. Hodnoťte úroveň této diskuse a způsob argumentace.

projekt Varianty, Člověk v tísni, společnost při ČT, o.p.s., 2002

Španělé a Japonci

Text 1.6

Fakt, že mezi zvyky Japonců a Španělů existují rozdíly, je sotva překvapivý, vezmeme-li v úvahu rozdíly v historickém vývoji a obrovskou vzdálenost, která je od sebe dělí. Ale co se stane, musí-li spolu pracovat? Jak se vidí navzájem? Představitel japonské firmy, sídlící ve Španělsku (která zaměstnává Japonce i Španěly) měl nápad uskutečnit transkulturní výzkum ve skupinách pracovníků obou národností. S výsledky se můžete seznámit:

Co říkají Španělé o Japoncích

- Nikdy nevíte, na co se dívají.
- Dívky si zakrývají obličej, když se usmívají.
- Práce jim přináší štěstí.
- Mluví jednoslabičně.
- Nikdy neříkají dobrý den (nikdy nezdraví).
- Jsou malí a nikdy neuhádnete jejich věk.
- Nikdy neříkají ne a sotva kdy řeknou ano. Většinou říkají „ano, ale?"
- Usínají na schůzích.
- Jsou absolutně logičtí: Když se zeptáte „Vy nemáte cigaretu, že ne?" odpoví „ano", což znamená „ne".
- Jsou pomalí v poskytování informací, ale velice netrpěliví, když nějakou chtějí.

Co říkají Japonci o Španělech

- Dívají se vám přímo do očí.
- Dívky se líčí v autě.
- Stydí se přiznat, že je práce baví.
- Hodně mluví. Vypadá to, jako by se pořád hádali.
- Pořád se zdraví.
- Mají chlupy na rukou a nohou, muži i na prsou.
- To, co říkají, má zřídkakdy souvislost s tím, co dělají.
- Jsou schopni jít do práce, i když byli celou noc venku za zábavou.
- Jejich povaha je rozporuplná: klidně stojí ve frontě v obchodě, ale na ulici vás porazí.
- Nikdy nic nevysvětlí, když dojde ke zpoždění v plánech, ale jsou schopni půlhodinu vysvětlovat něco, co by Japonci zabralo pět vteřin – většinou, když jste se jich na nic neptali.

Aktivita vybrána z učební příručky mezikulturní výchovy pro evropské střední školy – projekt AFS 1997–1998.

projekt Varianty, Člověk v tísni, společnost při ČT, o.p.s., 2002